

thần thiện với tất cả, nhưng không cho phép ai cưỡi đầu cưỡi cổ, chính sách này vẫn được chúng tôi tiếp tục áp dụng. Từ mấy năm nay, phe các ông đã coi Thụy Sĩ như phòng ngủ khách sạn, ra vào tự do, quá tự do, bắt buộc chúng tôi phải «tốt» lại. Và như tôi đã nói hồi nãy, tôi sẵn sàng bỏ qua mọi việc, miễn hồ ông ký giấy cam đoa, không đến Thụy Sĩ trong vòng 10 năm tới, mọi tờ chức của ông Hoàng cũng phải rút khỏi Thụy Sĩ.

— Điều kiện của cô quá nặng. Nặng đến nỗi không cần suy tính tôi đã có thể trả lời «không» ngay bây giờ một cách dứt khoát.

— Tôi không nghĩ là ông trả lời «không».

— Hừ...cô là người chế bùa mê thuốc lú, chứ cô không phải là ma xó dề đọc được gan ruột của tôi.

— Ông Văn Bình ơi...tôi không đọc được gan ruột của ông, song tôi biết chắc là ông nhận lời. Biết chắc trăm phần trăm là ông nhận lời. Nhận lời trong trường hợp tôi hoàn trả lại ông những tài liệu liên quan đến hệ thống Savuy. Dùng hay sai, ông đại tá ?

Câu nói ồm ồm của Emma suýt làm chàng xây xẩm. Nàng nói đúng. Bùa vật go-do-chong-giom rất cần, kế ước đầu hỏa rất cần. Song hệ thống

Savuy còn cần hơn nhiều. Chàng bèn mỉm cười để che giấu cơn bối rối :

— Cũng không sai bao nhiêu. Tài liệu Savuy ở trong tay cô ?

— Dĩ nhiên. Nếu tôi đem bán tài liệu này cho Tinh báo Sở hoặc GRU thì thu về vô khối ngoại tệ. Nhưng tôi không bán, vì hai lý do. Các ông là bạn đấu không là bạn thân thì cũng chưa đến nỗi là kẻ thù của nhau, thì đại gì chúng tôi mua thù chuộc oán vô ích, thứ hai, chúng tôi có thiện cảm và kính nể đối với riêng ông. Ông tài giỏi như vậy, thiên hạ đều sợ mất mặt, giá tôi tức hiệp ông, ông sẽ không tha tôi trong tương lai, và lần ấy chắc chắn là ông thắng. Kể ra, đang còn lý do thứ ba nữa, ông à. Tôi có thể bắt ông chuộc tài liệu Savuy bằng tiền. Cái gì chứ ba, bốn triệu đô-la thì ông Hoàng dư sức xuất ngân. Tính mạng các cộng sự viên đặc lực mà lị... Nhưng tôi lại trả không cho ông. Trả không vì ông... rất dễ thương..

Vừa nói, nàng vừa nựng cằm chàng. Thói thường đàn ông nựng cằm đàn bà. Văn Bình chuyên nựng cằm người đẹp, chứ người đẹp chưa bao giờ nựng cằm chàng. Mới có một đêm thức trắng mà râu chàng đã đâm ra tua, tua như sợi thép. Nàng ồm ồm :

— Gớm, râu ông cứng quá. Cứng như vậy mà đàn bà cứ thèm được hôn ông. Ông mới là phũ thủy có bù ngài...

Chàng muốn giữ riết bàn tay búp măng nụng cầm, rồi kéo tấm thân nâu nâu cân đối kia vào lòng, song gân cốt chàng vẫn chưa hết bủn rủn. Có lẽ hậu quả của mê-hồn-hương còn sót lại trong cơ thể chàng. Chàng đánh xua đuổi tư tưởng hưởng thụ và tập trung vào công việc :

— Vâng, tôi chấp thuận đề nghị của cô. Sau khi thu hồi tài liệu Savuy tôi sẽ ra ga xe lửa ngay. Tôi sẽ gặp Nicôn của C.I.A. và báo tin tôi rút khỏi điệp vụ ma ông Simit ủy thác cho tôi tại Thụy Sĩ.

— Hà, hà, ông dư biết Nicôn đã bị chúng tôi bắt giam đợi ngày ra tòa về một... lô tội trạng.

— Nhưng tôi lại biết là giờ này hẳn đã được trả tự do.

— Ông giỏi lắm. Phải, giờ này, hẳn đã được trả tự do.

— Tôi cần gặp mặt hẳn.

— Không được. Nicôn đã viết thư riêng cho ông. Tôi có sẵn đây, Mời ông đọc.

Bức thư của Nicôn được viết trên mảnh bìa cứng, nội dung như sau :

MÂY MƯA THỤY SĨ

«Tôi đã thất bại hoàn toàn. Đề đòi lấy sự miễn «nghị của tòa án, miễn nghị về một tội sát nhân do «Phản Giác Thụy Sĩ tưởng tượng, tôi đã ký gậy tam «kết với họ thoả triệt toàn bộ tổ chức C.I.A. ca khỏi «là h thò Thụy Sĩ trong vòng 48 giờ đồng hồ, và toàn «thê nhân viên C.I.A. trong vòng 10 năm sắp tới không «được bén mảng đến đây nữa.

«Mảnh giấy có chữ ký này của tôi cũng là một văn «kiện chính thức yêu cầu anh giải nhiệm những công «việc mà tôi ủy thác cho anh, theo chỉ thị của ông Si- «mi và đại tá Pit. Xin anh thông cảm.»

Văn Bình nhún vai, về mặt bàn tín bán nghi, trả lại mảnh bìa cho Emma :

— Tôi rất muốn thông cảm như Nicôn viết trong thư. Nhưng cô cũng nên thông cảm cho tôi. Vì thú thật..

Nàng ngắt lời, giọng mát mẻ :

— Hiểu rồi. Ông muốn nói là ông chưa biết từng chữ, chưa biết cả chữ ký của Nicôn nên ông chỉ có thể tin cậy nếu được diện kiến. Vâng, tôi chịu thưa ông về điểm này. Điện thoại có ở góc phòng, mời ông kèn cho tòa lãnh sự Hoa Kỳ. Tôi đã dặn Nicôn thực đợi ông.

— Thi ra cô đã lo liệu hết. Nhưng không biết máy điện thoại này có được có sẵn sẵn chửi nổ

giành cho tôi không

— Ông đừng hăm dọa. Tôi không phải kẻ là tẹp nhẹp. Ông thấy không, máy có gái đón ông trong nhà số 13 của Phù Dung cũng là nhân viên của tôi. Nhân viên của sở Phản Giám Thụy Sĩ. Nói cách khác, tôi nắm vững tình hình từ đầu đến cuối, nếu muốn hại ông tôi có thiếu gì thủ đoạn. Đề ông khỏi thắc mắc, tôi xin tiết lộ rằng thủ phạm trong vụ nổ này là Anton.

— Anton gài được tay sai bên cạnh Phù Dung ?

— Đúng.

Emma coi đồng hồ :

— Xin lỗi ông. Gần sáng rồi. Tôi phải đi.

— Có có hẹn với Anton ?

— Vâng. Hần nợ 5 triệu đô la, tôi sẽ trả cái go.đo-chong-giom cho hẳn.

— Nếu tôi thuận trả 5 triệu ?

— Không. Ông nài nỉ mất công vô ích.

— Thôi cũng được. Phiên cô đưa tài liệu Savuy cho tôi.

— Sau khi ông ký giấy cam kết.

Văn Bình lẳng lặng ngồi viết, và ký tên không cần đọc lại. Xong xuôi, chàng quay số điện thoại cho lãnh sự quán Mỹ. Giọng khàn khàn của đặc phái viên Nicôn đượm vẻ buồn vô tả :

MÂY MƯA THỤY SĨ

— Anh cũng bị vào «xiếc» rồi hả ? Không ngờ bọn mây râu chúng mình lại thấp cơ thua trí đàn bà,.. Tôi vừa liên lạc với đại tá Pit và xin từ chức. Pit xi và tôi, và nói khi tôi về Hoa thịnh Đôn hãy tỉnh. Trong vòng một giờ nữa, tôi sẽ ra sân bay. Còn anh ?

Văn Bình gác điện thoại không đáp. Emma trẻ mòi :

— Anh cứ ng đầu thật. Đến nước này mà vẫn chưa chịu chấp nhận thất bại. Đây, tài liệu Savuy, anh coi có được không.

Tài liệu Savuy là cái ống chì lớn gấp đôi ống đựng 20 viên sinh tố C. bầy bán ngoài thị trường. Nắp nó được khăng kín, hễ mở ra là không cách nào dậy lại được. Loại ống chì đặc biệt này chỉ có thể được dùng một lần. Gần đây, các sở gián điệp phát minh ra ống chì đựng tài liệu để tăng cường bảo vệ an toàn. Văn thư chuyên từ nơi này sang nơi nọ được bỏ trong ống chì, người nhận chỉ quan sát dấu khăng là biết mực độ an toàn. Nếu là tài liệu tối mật phải vượt lãnh thổ địch hoặc nhiều biên giới lạ trước khi đến tay người nhận thì ống chì chứa thêm một hóa chất thích ứng, mở nắp không đúng quy cách thì hóa chất sẽ làm tài liệu biến mất chứ hoặc tự động đổi, chấy thành than vụn.

Không đợi Văn Bình tỏ thái độ, Emma lấy ra một cái hộp nhỏ hình chữ nhật bằng bạc. Lòng trắng ngà viền đen, tương tự hộp nước hoa Sanen số 5. Nàng nhìn chàng, cặp mắt chứa chan ý nghĩa, rồi từ tốn mở hộp. Ống chì Savuy được đặt ngay ngắn bên trong, trên nền nhung hồng, màu ống trắng xóa phản chiếu ánh sáng rực rỡ trong phòng.

Nàng nói, giọng tin tưởng :

— Anh đã thấy rõ chưa ? Dấu khẳng an toàn trên nắp còn nguyên vẹn. Chúng tôi đoạt tài liệu Savuy là để gây áp lực, chứ chẳng đại gì đem bán nó cho đối phương khiến anh bị dồn vào đường cùng. Lần này còn lần khác, phải làm ăn sòng phẳng, đáng hoàng, hầu giữ tín nhiệm với khách hàng, phải không anh Z.28 ?

Văn Bình mán mê ống chì, chưa dám cất vào túi thì Emma đã nhanh nhẩu :

— Mời anh tự nhiên. Bây giờ, anh chịu khó ngồi đây nhé. Nhà này, tôi mượn ầu cửa một cặp vợ chồng già đang đổi gió trên núi, chứ không phải của tôi. Sau khi tôi gặp Anton, trao go do chong-giom lấy đủ 5 triệu đô, la xong xuôi, tôi gọi đây nói về, anh mới được ra đường.

— Nghĩa là cô lập mưu nhất tôi ở đây trong hơi gian cô thương lượng với Anton ?

— Chúng tôi rất cần tiền. Nếu anh có mặt trong lúc tôi gặp Anton, chương trình kinh tài của tôi sẽ bị đảo lộn. Chào anh Văn Bình nhé...

Ngừng một phút, Emma tiếp :

— Anh là người đàn ông khôi ngô và tài ba bậc nhất. Phen này chúng ta chống nhau, hy vọng chúng ta sẽ là đồng minh của nhau chuyển sau.

Nàng đổi lối xưng hô nhanh như chong chóng. Nàng luôn luôn bình tĩnh và khoan thai chừng tỏ nàng là thủ lĩnh điệp báo hữu hạng. Khuất phục được nàng chẳng dễ nào, song chàng không nản chí. Nàng chia tay bắt, chàng bên triết để lợi dụng cơ hội. Nàng thuộc loại đàn bà có trái tim xi-măng đúc sắt. Nhưng nếu chàng ôm được nàng và... hôn nàng thì trái tim xi-măng đúc sắt này sẽ rơi rớt là tả như cát biển.

Kéo nàng vào lòng, chàng hơi khóps. Theo kinh nghiệm, chàng đoán nàng sẽ phản đối dữ dội. Nàng sẽ văng khỏi vòng tay của chàng. Hoặc nàng sẽ mời chàng ăn atêmi. Nên chàng đã dọn mình đầy đủ để tiếp nhận hậu quả. Được giai nhân da nâu bóng, ngực nở tròn, mông ba-lông, thân thể thơm ngào ngạt như Emma hôn thì lãnh cái tát cháy má, chứ có bị cào tét mặt mũi cũng còn...hên và còn...rẻ chán.